

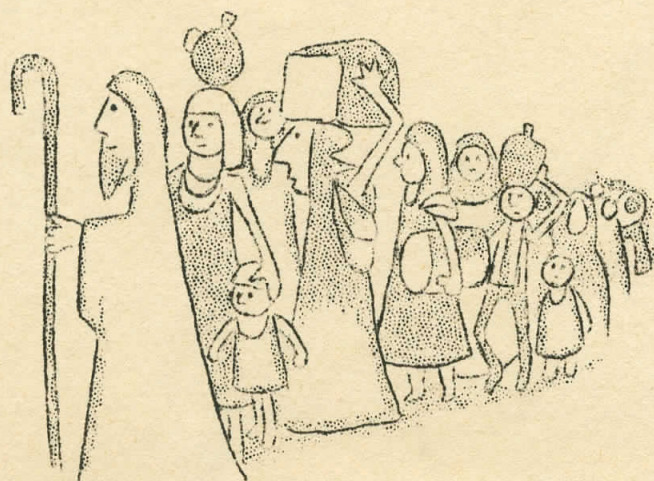
דברי הכפר

ויאמר משה אל העם.
זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים
כי בחזק יד הוציא ה' אתכם
מזה ולא יאכל חמץ. היום אתם
יוצאים בחודש האביב.
שבעת ימים תאכל מצות וביום
השביעי חג לה'.

והגדת לבנך ביום ההוא לאמר:
בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים.

(שמות י"ג)

מס' 560

כ"א בניסן תשל"ח

28 באפריל 1978

כפר הנשיא

מה נשמע?

קבוצה ראשונה ראשונה מעמיעד ב' - גרעין
 "חרופית" סיימה שבוע מחנה עבודה, והשבוע
 ממיימת הקבוצה השנייה בתור. נקוה
 לשמוע בעלון הבא סכום יותר מפורט מפי
 המדריכים שלהם - אודי ואבי נצר.

סעדיה (אמנון בלע"ז) בקושי הספיק להגיע
 למשק וכבר הוא נוסע למושב אליעד לממן
 את המשך תכניותיו, אבל לא לפני שבערב
 האחרון גרס למוסי התקפת צחוק שנמשכה
 בשעול וכמעט שנגמרה בחנק. חיים כרגיל
 במשפחת גרופקי.

ביום ראשון חגגנו כל בית כפר הנשיא ברב
 פאר והדר, גלידה, סופי ושוקולד בהקצבה
 את הכנסת הריפוד החדש לכסאות שבמועדון.

לפי דברי בתיה, היא מחכה לריפוד כבר
 למעלה משנה והיא מקוה שהוא יחזיק מעמד
 לפחות אותו הזמן עם קצת שיתוף פעולה
 מצד החברים. אל דאגה בתיה, רב החברים
 אפילו לא זוכרים את הכיוון למועדון.

בצאן סיימו לפני שבוע את גזיזתם של כ-
 350 ראשי צאן. העבודה נעשתה הפעם ע"י
 שכיר היות וג'רמי גסט. (ג'רמי: מה אחת
 אומר אני גזזתי, אני אומר לך אני לא
 גזזתי).

(המשך בעמ' הבא)

ביום שיש שעבר חגגנו ברוב פאר והדר ולפי
 כל כללי הטקס והמסרת המושרשים אצלנו היטב
 את "סדר פסח" ולא בלי כל התקלות האופייניות
 והמושרשות אצלנו לא פחות, כגון, אותם
 קריינים שכנראה לא ילמדו לעולם שצריך
 לדבר ישר למיקרופון וחמיד מדברים מטר
 מלמעלה או מטר מלמטה, וכאלה שאינם יודעים
 שצריך לקום 2 או 3 דקות לפני הזמן בו אחת
 צריך לקרוא ולא לחכות לרגע האחרון ואז
 לפלס דרך בחרוק שיניים דרך אין ספור הכסאות
 החעלות, הבונקרים וגדרות החייל. ובכלל, כל
 קרין "סדר" לעתיד, טוב יעשה אם מספר ימים
 לפני הסדר יעסוק בפעילות גופנית מוגברת
 להגברת הכושר הגופני.

קציר העומר לעומת זאת היה (חסלחו לי על
 הביטוי) "זיפת". הרקוד היה גרוע. הקריאה
 כנ"ל. (מישהו הקשיב בכלל להקראה? מישהו
 יכול לומר לי מה היה נושא ההקראה?). האוכל
 היה מתחת לכל ביקורת והזכיר לי ימים
 נוראים מהמילואים ובכלל במה שקרוי אוכל
 זכו רק החזקים והחצופים. החלשים והפחות
 נועזים שבחבורה נאלצו להסתפק בשרשים
 ופקעות. חושבני שעלינו לשאול את עצמנו אם
 ברצוננו להמשיך במסורת חג זו ואם כן, אז
 קצת יותר רצינות.

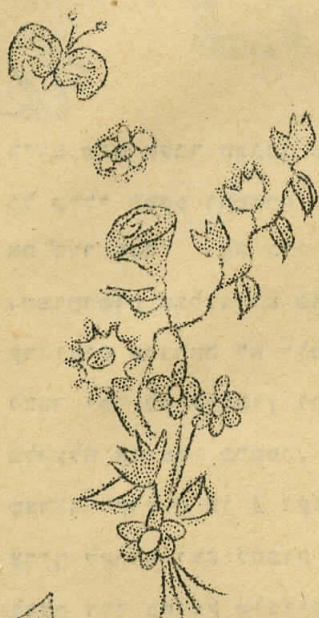
(המשך: "מה נשמע?")

וקוריוז אחרון לחג.

בני גולדברג נכנס למשרד של יוסף הצור וראה
שם על הכוננית את המתנות לחג של פועלי
הבנין שעובדים אצלנו כעת במשק, הוא ביקש
מיוסף שיחן גם לו מתנה כי גם הוא פועל.
אז יוסף על המקום הוריד לו מתנה אדירה
וגולדברג כמעט נחנק וברח משם, בהירה
לאביבה.

שבת שלום
בחג שמח

אילן

פזל
טוב

4.5 אביבה אפשטיין
6.5 רובין סינגרמן

נישואין

2.5 אירית ומשה בן-חיים

ימי הולדת

30.4 כרמית שורצמן
2.5 זאב ניצן

דוד ארנברג

3.5 רותי בן-אברהם
פנינה ויסבורט

*מ*פ*י* *ה*ט*י*

מעין עוברת עם טל ועינת ליד נסע.

טל: מי זאת?

מעין: זאת אמא של ונסה.

עינת: זאת סבתא של פוגי.

על
סל

לפני 30 שנה

אצלנו:

סוף אפריל 1948

חג הפסח מאחורינו. הסדר נחגג ברוב עם וכולנו נדחסנו לחוך חדר האוכל הקטן והיה שמח. בעקבות המסורת הקיבוצית, שהתחלנו בה עוד במחנות קפריסין, חיברנו "הגדה של פסח" משלנו, שכללה 3 דפים והיא שוכפלה על המכונה של גזית שלא הייתה טובה במיוחד, והיה קשה לקרוא את הכתוב. בכל זאת השתמשנו בה, כמובן, גם אם עז היום אינני יודע כמה היו זקוקים לטיפול שיניים לאחר מכן.

החג עבר בעליזות, (היה אפילו טכס

סמלי של הבאת העומר בחדר האוכל בזמן

הסדר), וכל זה עזר לשכוח את המציאות המרה

בחוץ: ההתקפות על התחבורה, המסגרות

השחורות שהתנוססו בכל בוקר בעתון,

ודאגתנו לחברינו בגליל המנותק. דאגנו

לקרוא עתידנו כי ידענו שלא נשאר בחדרה

אלא אנו מיועדים לאיזו התיישבות או

תגבורת באיזור השנוי במחלוקת בינינו ובין הערבים. יש חברים שלא משלימים עם

"אפס מעשה" שלנו כביכול. אחד מהם - אלי הסקל - שקם ומתגייס לצבא על דעת עצמו

זוכה להבנה, כי מי יודע, אולי הוא עשה את המעשה הנכון?

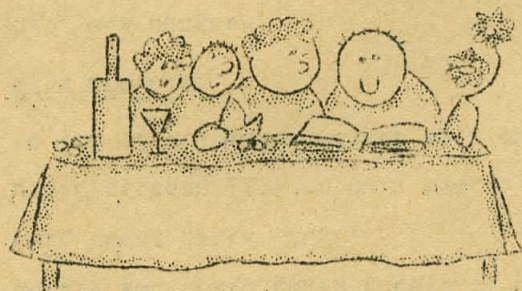
הדואר המנדטורי הפסיק את פעולותיו וזה פוגע בחברים, כי אין קשר עם חוץ

לארץ ששם גרים ההורים. בחוץ הארץ מתארגן שרות דאר שלנו על ידי "מנהלת העם"

ומשתמשים בבולי הקרן הקיימת לישראל עם הדפס "דאר". השרות הפנימי מתנהל כאילו

הייתה כבר מדינה עברית קיימת, עם חקלה פה ושם, אבל מי שם לב?

יצחק עדר

על טיולים וטיולים

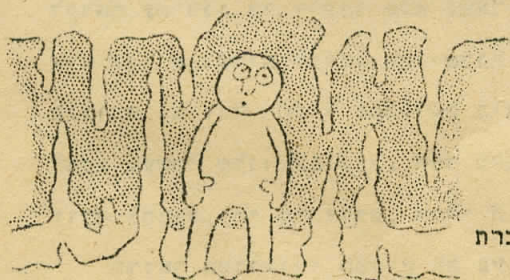
שיכתבתי את הרשימה שהיתה לטיול לסיני היוצא במוצאי שבת ה-13 במאי. לאור הנסיון עם שתי הרשימות הקודמות, אני מבקש מהחברים להזדרז ולעדכן את הרשימה. חשוב לנו לדעת על בטוח מי יהיו היוצאים לטיול שבוע לפני היציאה. להרשמה יש מחויבות לפחות כלפי החברים שמנסים לארגן את המבצע, ואין להעמיד אותם בפני מצבים של חוסר וודאות בתחום הרכב ומספר המטיילים.

לגבי טיולים אחרים:

אנו מויעצים עם מדריכים שונים בקשר לתאריכים חדשים לשני הטיולים שבוטלו. בא בחשבון יולי-אוגוסט. חדשי קייץ המים אך ללא חמסינים וספטמבר (ראש השנה חל ב-1 באוקטובר שבו יש סיכויים לחמסינים). כמו כן אנו חושבים על טיול של כ-4 ימים, בחוף גבולות ה-4 בינני, קל ונינוח לאותם החברים אשר מסיבות של בריאות לא יכלו להירשם לסיני. כן ייתכנו טיולי שבת באיזור שהיינו עושים אותם באביב אלמלא ההכנות לטיולי סיני שלא התבצעו.

מערת הנטיפים

יש לנו מקומות למערת אבשלום בכית שמש ב-26 באוגוסט וב-2 בספטמבר. מקומות אלה הזמנו בנובמבר 77!! אם תהיה אפשרות כניסה באיזה יום חול במשך הקיץ, נארגן טיול באמצע השבוע. כדאי!

לחברים אשר רוצים להכנס לאתרים של רשות הגנים או של הרשות לשמורות הטבע בטיולים פרטיים: יש ברשותי מכתבים אשר מעידים על חברינו כחברי החברה להגנת הטבע והמזכים את החברים בהנחה ניכרת בדמי כניסה. אני אחן מכתב כזה לכל המבקש.

ועוד. כל חבר הקונה ספר או מפות בחברה להגנת הטבע, זכאי להנחה של 10% כחבר קבוצ. כל המוותר על הנחה זו מזכה את החברה להגנת הטבע בחמיכה כספית והרי זה משובח. אבל למה לא לעשות את זה על-ידי חברות אישית בחברה? אם כבר הארכת, יש לי עוד בשורה למטיילים:

במסגרת המדור הבין קבוצי לידיעת הארץ, מתארגנים טיולים בכל איזורי הארץ. (המשך בעמ' הבא....)

(המשך "על טיולים וטיולים")

הטיולים האלה זולים, מאורגנים ומודרכים היטב. בעבר חילתי את פירסומיהם
ובעקבות חוסר תגובה מוחלט - הפסקתי. אבל אני חוזר, הטיולים הם על רמה גבוהה
ומי שמעוניין יכול לפנות אלי.

טומי

מכתב שהתקבל במרפאה:

"עמק החולה" - בית החינוך המשותף

לכבוד: אחיות המרפאה - כפר הנשיא

ח.נ.

אנחנו מזמינים אתכם לשיחה עם ד"ר זכות (מנהל המחלקה הגניקולוגית בבית-
החולים בצפת) וטובה סעדון מחל-אביב, לקראת קיום הסברה מינית בביה"ס ועריכת
סקר רפואי על גיל ההתבגרות.

הורים המעוניינים בפרטים על הפרוייקט העומד להחקיים בשנתיים הקרובות
בבית-ספרנו, מוזמנים ביום שני 1.5.78 בשעה 4.30 אחה"צ באולם של בית-הספר המשותף.

על הסקר הנ"ל הוחלט אצלנו בחודש מרס השנה לאחר שהשתכנענו שבמקומות אחרים
(ביה"ס המקיף באור יהודה) היתה לפעולה זאת הצלחה רבה וזכה להערכת המחנכים
וההורים.

אולם הואיל ומדובר בשטח רגיש אנו מעוניינים במעורבות מלאה של ציבור
ההורים, בשאלות, השגות והצעות.

בברכה

נחום ברנדס

מנהל

המעוניינים, מתבקשים להירשם

על הדף התלוי ליד המזכירות.

תודה

ס ד ו ר ה ע ב ו ד ה ש ל ס ד ו ר ה ע ב ו ד ה

בעקבות החלטות שאינן חלויות באף גורם שפוי, הסכמתי להכנס (שוב) לתפקיד של סדרן עבודה זמני. תוך שבוע ניסיתי לעקל את העניינים, ולמעשה, אם ארצה לשאול את קודמי להבהיר לי איזו שהיא נקודה - אודקק לשיחה בין-יבשתית. ולכן פנייתי הראשונה אל הציבור: אנא התחשבו בנסיבות הנ"ל ונסו לעזור לי: קצת סבלנות, קצת סלחנות והרבה התחשבות.

איך שלא יהיה, הפעם אני נאלץ למלא את התפקיד, נוסף לעסוקי הקודמים - נוכחיים, כלומר, הוראה בכפר בלום, הוראה בבי"ס המקומי ואמון שחייה אזורי. ושוב, זה שיהיה לי קשה להסדר, מילא, אבל אני מאמין שע"י שתוף פעולה והבנה הדדית נצליח כולנו להסדר, אם נפעל לפי התכנית הבאה:

- (1) פניות אישיות: כל פניה אישית כגון לחופש נסיעה כושהיא, בריאות, מילואים, בקור הדודים וכדומה - יש להודיע לי בהקדם האפשרי
- (2) בקשות ענפים: כל רכז ענף מוכרח לבוא אלי בסוף כל שבוע, על-מנת לתכנן עמי את עבודתו (מבחינת כח אדם) לשבוע הבא. פניות באיחור עשויות לגרום לאכזבות.

- (3) שרותים שבועיים ותורנויות: כל חבר חייב להציץ פעמיים (או יותר) בשבוע בלוח ליד חדר הסדרן, ולודא אם שמו מופיע לשרותים, תורנות או עבודה מיוחדת כלשהיא. כאן לא מדובר על סדור יום-יומי אלא יותר הכוונה לסדורים השבועיים או פעולות מיוחדות (תורנות חג, משלוחים וכו')

- (4) דווחים: מאחר ואין באפשרותי לעקוב אחר הנעשה בכל הענפים - חובה לדווח (יומית). אחור בדווחים עשוי לפגוע לרעת הרישום של הענף. כמו כן אם משהו נעדר מהעבודה, יש לציין את הסיבה.

- (5) לגבי המצאותי במשרד, אני מצרף כאן (ואתלה על הדלת והלוח) לוח זמנים משוער. כמובן שאפשר תמיד גם להשאיר פתקה (בכתב ברור) על שולחן.

יום א'	בוקר 6.00 - 10.30	אחה"צ 2.30 - 4.00	ערב 6.00 - 7.00
יום ב'	" 6.00-7.00 ; 8.00-9.00 ; 10.30-12.00	"	" 5.30 - 7.00
יום ג'	" 6.00-7.30	אחה"צ 2.00 - 4.00	" 6.00 - 7.30
יום ד'	" 6.00 - 2.00	"	" 6.00 - 7.00
יום ה'	" 6.00 - 4.00	"	" 6.00 - 7.00

(המשך בעמ' הבא....)

ההנוד ואתה

האם יש לך *

- (1) ילדים בביה"ס היסודי?
- (2) ילדים שיעלו בבוא העת לביה"ס היסודי?
- (3) ילדים בתכנון - כנ"ל?

האם אתה *

- (1) חבר(ה) העובד(ת) בחנוך?
- (2) חבר(ה) שעבד(ה) בחנוך?
- (3) חבר(ה) שעחיד(ה) לעבוד בחינוך?
- (4) חבר(ה) שאכפת לו(לה)?

* מחק את המיותר.

אם מחקת את הכל, אל תמשיך לקרוא!
 נישחתם בודאי שאין לפניכם מפקד-אוכלוסין סתם, אלא רשימת הנפשות הפועלות
 בדרמה המתהווה-ששמה "בית הספר לאן" (תרחי משמע).
 למרות הנימה המבדחת של ההקדמה, הנושא סבוך ורציני, והשלכותיו רבות. לפני
 שאכנס לעביו, אמשיך במניית הנפשות הפועלות:

תלמידים

כל בית-הספר השנה מכיל 37 ילדים, מחולקים כדלקמן:

כיתה ה'-ד' (מצורפת)	15	מורה: מוטי (שכיר)
כיתה ג'	7	מורה: נורית א.
כיתה ב'	7	
כיתה א'	8	מורה: צביה

התחזית לשש השנים הבאות היא:

ב-1978 יכנסו לכיתה א'	8 ילדים
ב-1979 " " "	12 ילדים
ב-1980 " " "	9 ילדים
ב-1981 " " "	7 ילדים
ב-1982 " " "	9 ילדים

ב-1983 יכנסו לכיתה א' 9 ילדים
 לגבי 1984 (ילידי השנה בעה"ש) נראים
 כבר סימנים של התרחבות מסויימת.

(המשך בעמ' הבא....)

מורים

מספר המורים הכלליים העומדים לרשותנו בבית לקראת השנה הבאה: 2 (כשאתה מהן

גננת). יעל ש. - החוזרת משנת השתלמוח

יעל נ. המסכימה ללמד כיתות א/ב

שאר המורים הכלליים התמחו בשטחי הוראה אחרים, ואחת תעבוד חלקית בשנה הבאה.

יש לנו מורים מקצועיים שכמה מהם מחלקים את זמנם בין בית ספרנו ובה"ס האזורי

במקצועות: מלאכה, התעמלות, מוסיקה, ציור, אנגלית וחינוך מיוחד.

מרכזת ביה"ס השנה: שרה ד.

מספר החברים הלומדים הוראה: אפס

מספר הצעירים המוכנים ללמוד הוראה (לפי מיטב ידיעותי): אפס.

במשך שלושים שנה הצלחנו לקיים בית ספר מקומי, כשאנחנו מנסים להתגבר על

מגבלת הכיתות המצומצמות ביטות ומונחות. אזכיר לכם: לעתים פתחנו כיתה

א' פעם בשנתיים כשמספר ילדים נכנסים לכיתה בגיל 7. לעתים "קידמנו" ילדים, והם

התחילו ללמוד בגיל צעיר. לימדנו "א" בגן או "א" בבית הספר. "הקפצנו" ילדים

מכיתה א' ישר לכיתה ג'.

עשינו את הדברים האלה, שאולי גרמו עוול מסויים לילד זה או אחר, בחום לב

ובאמונה שלמה שחשוב לילד ולכל החברה לשמור על בית ספר יסודי בבית.

בשנים האחרונות פיתחנו שיטה של כיתות משולבות כשכל שתי כתות מהוות חברה

אחת עם מורה ועוד מורה חלקית.

העסקנו במשך כל השנים מורים מכירים, אבל תמיד במסגרת של צוות מורים

חברים. עם התרחבות בית-הספר "עמק החולה" היה צורך במספר הולך וגובר של מורים

שם. מורים מקומיים "נשרו למעלה", הצוות הנוחר בבית הצטמצם, ונסל הדאגה לבית-

הספר נפל על אדם אחד או שניים. לא תמיד קבלו חברים אלה את התמיכה הנאותה מן

הסביבה והתסכול הולך וגובר. קשה להאמין, אבל אין הבדל משמעותי בזמן הדרוש

להכנת טיול שנתי לחשעה ילדים או אותו טיול לעשרים. איסוף חומר לנושא לימודי

בכיתה של שבעה תובע אותם מאמצים כמו בכיתה הגדולה פי שלושה. אין עם מי להתפעץ

והבדירות גדולה. וחוספת כוח בצורת מועמדים למקצוע לעתיד - אין.

על רקע זה החליטה ועדת בית-הספר לבדוק אפשרויות של סגירה חלקית או שלמה

של בית-הספר בבית ושליחת הילדים לבית ספר מחוץ לבית. ביקרנו בכמה מקומות

(המשך בעמ' הבא.....)

(המשך "החנוך ואתה")

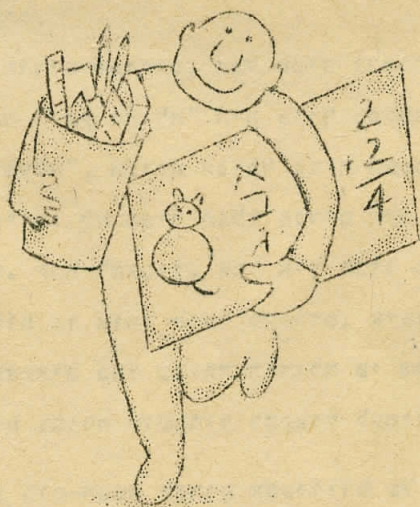
בסביבה לפני שבוע הבאנו את ממצאינו לפני הצבור בישיבה פתוחה בנושא "עתיד בית-הספר". לא אביא כאן פרטים על האפשרויות השונות, אבל בכל המקומות שבהם בקרנו נתקלנו בגישה דומה. נכונות מסוייגת לבדוק את בקשתנו רק אם נתחייב לשוחפות מלאה (של מורים, אמצעים) לאורך זמן, ובכל הגילים. במילים אחרות, אין פתרונות ביניים: - לשלוח החוצה השנה - - - עד שיגדל מספר הילדים - - - עד שנכשיר מורים. יש רק שתי אפשרויות: לסגור את בית-הספר בידיעה שלא נפתח אותו שוב, או - - - כן! או מה?

בישיבה הפתוחה, שבה השתתפו כ-50 איש, בטא רוב גדול את רצונו להמשיך לקיים בית ספר בבית, אבל התקשה בהצעת אמצעים מעשיים למלא רצון זה. כבודם של חברים אלה במקומו מונח, אבל כדי לחתור לקראת המשך בית-הספר בבית הכרחיים שני תנאים, כשהתנאי השני הוא פועל יוצא של הראשון.

- (1) למצוא באופן דחוף שני מועמדים שיצאו ללמוד הוראה כבר בשנת הלימודים הבאה.
- (2) נכונות מצד מורים שעברו לתחומי הוראה אחרים וחברים בעלי ידע והכשרה במקצועות מסויימים למסור "תורנות הוראה" מלאה או חלקית.

בלי מלוי שני תנאים אלה אין לפי דעתי שום אפשרות לקיים בית-ספר יסודי בבית בעתיד.

אנגה

ב "ר ו י ת"
====*==*==*

ה ד ש ה
==*==*==*

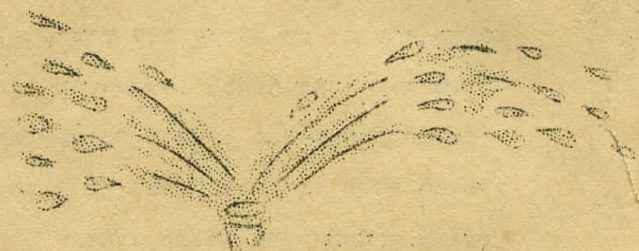
ת ק ו פ ה
==*==*==*==*

אחרי שנים רבות של חוסר פיתוח, נכנסה חבורת "רוית" - בה שותף מפעל "הבונים" - לעידן האוטומציה.

על פי הצעתו של המפיץ העיקרי של "רוית" באירופה - גרמני החי בצרפת, בעל חברה דינמית ומשגשגת - התחלנו לפני שנה בפיתוח מערכת השקייה אוטומטית בתותחים (ממטרות ענק).

שיטה זו מתאימה במיוחד לחקלאות האירופאית, בה נחוץ ציוד להשקיית עזר אמין ומשוכלל, נוח להרכבה ולפירוק, שאינו דורש כוח אדם ומאפשר לחקלאי בווד להשתלט על שטחים נרחבים.

כמו כן, ניתן להשקות בעזרת תותחים, במים מלוכלכים ובמי ביוב, דבר הנעשה חשוב ביותר בכל מקום בעולם, וגם בארץ, והוא בלתי אפשרי בטפטוף ובממטרות קטנות (בגלל סתימות רבות ובלאי מהיר של ציוד).

המערכת החדשה מתבססת על צינורות אלומיניום ומצמדי "רוית" רגילים, המרשתים את השטח המושקה בקווים קבועים שאין מזיזים אותם במשך כל העונה. המרחק בין קו לקו לפחות 81 מטר. התותחים מוצבים בעמדות קבועות, וכל השטח נמצא "תחת מים". אולם, למעשה, רק תחת אחד פועל. הוא נסגר, ואוטומטית מופעל התוחח שאחריו, וכן הלאה עד לתחת האחרון. הפיקוד מאפשר להעביר לכל תוחח - ללא הוטי חשמל וללא צינוריות הידראוליות - את הפקודות "פתח" ו"סגור", לפי תכנית שנקבעה מראש. תיאורטית לפחות, אין צורך להיכנס לשטח לצורך ההשקייה. מלבד התותחים עצמם, שהם בשלב זה מתוצרת "נעץ", כל יתר חלקי המערכת פותחו ויוצרו על-ידי צוות של מהנדסים, טכנאים ואנשי השקייה, רובם ככולם צעירים, מחזור, גבעת ברנר ויזרעאל.

במאמץ כביר ובעבודה מעולה של כל הצוות ולאחר שנה אחת בלבד, מערכת גדולה כבר פועלת בצרעה. מערכת גדולה נוספת נמצאת בדרכה לצרפת ותופעל שם הקיץ, ועוד כ-20 תותחים יופעלו השנה בצורות שונות, הן בארץ והן בצרפת. בתחרות החריפה, הנטושה בעולם ובארץ בשטח של שיטות השקייה אוטומטיות, ניצבת היום "רוית" עם מערכת משוכללת, בעלת סיכויי הצלחה מצויינים.

ראיון עם הרי ליפשיץ לרגל סיום הקטיף באבוקדו דרוז

ש. יבולים, זמן, הכנסה?

ת. הגענו ל 195 טון שזהו יכול שיא בשבילנו ויחסית לאזור זהו הישג מעל לבינוני. המחיר לטונה היה גבוה ומעל ל- 80% מהיבול נשלח ליצוא. הקטיף נמשך מהתחלת אוקטובר וגמרנו בתחילת מרץ.

ש. איך עבר הקטיף? האם היו חקלות? איך היה הצוות?

ת. הכל הלך ממש חלק בצורה שלא תיאמן. הכל דפק ופשוט לא היו שום בעיות בהן נחקלנו בשנים שעברו, לא מבחינה מכנית ולא מבחינת כח אדם, סדור עבודה, רכוז משק וכו'. מבחינת הקטיף עצמו - לארי ברקוביץ עשה עבודה מעולה ע"י שריכז חלק מכריע מהקטיף והקל מאד עלי ועל דני פרידלנדר. כלומר לארי היה מעיר אותי בסוף כל יום ואני הייתי מוריד את השמיכה מהראש, מוציא את הטלפון מהפה ואת האצבע מהחור - סליחה, מהחוגה. נוסף לכך, עזרתו של החלק המופרע (האדום) של הצוות, הוא דניאל פרידלנדר, שבזמנו הפנוי (חלק מכריע מהזמן) היה מרוב מסירות לענף (פלוט מכור) מזריק לעצמו בוריד אבקת אבוקדו. באמצע העונה נוסף לנו עוד קוסמונאוס רציני בשם ריצ'רד מזרחי איסטון הראשון, שהתמחה בשיטה מתושכמת לאחזקה והריסת כלים חקלאיים ואגרו מכניים. היתרון הגדול של ריצ'רד הראשון הוא בכך שהוא מוכן לעבוד בכל מקום ובכל זמן אם יש שם בחורה.

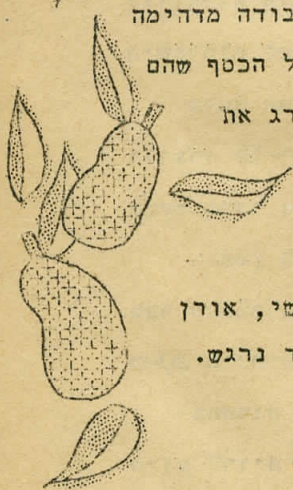
תודה מיוחדת מקרב אוזן אנחנו חייבים לחברת ילדים. הם עשו עבודה מדהימה (ככה לארי היה מדווח לי כשהוא היה מעיר אותי) ואם ישתמשו הם בכל הכסף שהם עשו בגיוסים, הם בהחלט יכולים להשקיע אותו במניות החברה "גולדברג את גולדברג בע"מ".

ש. איזה מצטיינים אתה רוצה לציין במיוחד?

ת. זה מתחיל מחנך ווטרמן ביום ראשון, כרמי ביום שני, ניר ביום שלישי, אורן ונדב ביום חמישי וארז ויונתן ביום ששי. תודה רבה לכולם ואני מאד נרגש. לארי אומר שהם באמת עבדו טוב ואני סומך עליו.

ש. איך זה שאתה עובד כל-כך קשה ואתה כל-כך שמן?

(המשך בעמ' הבא.....)

הנהגה טובה ונעימה

* יום רביעי הקרוב הוא ערב יום השואה. בשעתו הזמנו לערב זה את הסרט "המכה ה-81", אולם בטלנו הזמנה זאת כשנודע לנו שהסרט יוקרן בטלוויזיה באותו הערב. על כן - אנו ממליצים מאד על צפייה בסרט זה באותו הערב לאחר הטכס.

* ביום ששי הבא, במסגרת ארועי 30 שנות המדינה וכפר הנשיא: "ערב נוסטלגיה", עם אלבומי המשק, דברי הכפר, ספרי אספות ושקופיות.

* האם אתה מכיר את קצרין? הגיעה השעה להכיר מקרוב את תושבי הבתים המלבניים מולנו על הגולן. (מי שעדיין לא ראה - מוזמן לרכס, רצוי בשעות אחה"צ.)

בשבת הבאה, 6.5, נוכל להכיר את קצרין מקרוב, כשנהיה אורחיהם שם למשך כמה שעות.

בואו משפחות משפחות להפגש עם תושבי קצרין ולקשור ימים קשר ראשון. כעבור שבועים, נפגש עמם שוב כשהם יהיו אורחינו.

חג שמח

ושבת שלום,

ת מ ר